

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci
žalobkyně: **K. L.**,

státní příslušnost Ukrajina,

zastoupená Mgr. Michalem Poupětem, advokátem

se sídlem Konviktská 24, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**

sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. 8. 2018 č. j. CPR-9131-2/ČJ-2018-930310-V243 o
správním vyhoštění a rozhodnutí ze dne 28. 8. 2018, č. j. CPR-9131-3/ČJ-2018-930310-
V243, o nákladech spojených s řízením o správním vyhoštění,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 27. 8. 2018 č. j. CPR-9131-2/ČJ-2018-930310-V243 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-255758-57/ČJ-2017-070022 ze dne 6. 2. 2018, jímž bylo žalobkyni podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu jednoho roku. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobkyně vykonávala na území ČR výdělečnou činnost, pro kterou neměla potřebné povolení k zaměstnání, a v řízení nebylo prokázáno, že by polskou firmou, která ji na tyto práce do ČR vyslala, byla poskytována nadnárodní služba ve prospěch českého subjektu. Žalovaná zdůraznila, že pouze cizinec vyslaný ve smyslu ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti může mít volný přístup na trh práce v ČR. Žalobkyně byla povinna mít pro výkon výdělečné činnosti pracovní povolení podle ust. § 95 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
2. Žalobkyně podala v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 27. 8. 2018 č. j. CPR-9131-2/ČJ-2018-930310-V243, jakož i proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2018 č. j. CPR-9131-3/ČJ-2018-930310-V243, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydanému pod č. j. KRPT-255758-58/ČJ-2017-070022 ze dne 6. 2. 2018, kterým jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou 1 000 Kč. Podle žalobkyně je celé řízení o správním vyhoštění v rozporu s českými i evropskými právními předpisy. Žalovaný nepodloženě odmítl aplikovat ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Žalobkyně je zaměstnankyní polské společnosti Pracmax SP. Z O. O, respektive ROCHBUD SP. Z O. O a do ČR byla vyslána v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie – přeshraničního poskytování služeb v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. Do ČR byla vyslána za účelem poskytování služeb v rámci plnění zakázky pro společnost FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o., respektive společnost Vidininvest Trade s.r.o., která zanikla fúzí sloučením se společností Vidininvest s.r.o. a to základě smlouvy o poskytování služeb uzavřené mezi zúčastněnými společnostmi. Ze stejných důvodů žalobkyně nesouhlasila i s rozhodnutím žalované ze dne 28. 8. 2018, jímž jí byla uložena povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadených rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2018 č. j. CPR-9131-2/ČJ-2018-930310-V243 a ze dne 28. 8. 2018 č. j. CPR-9131-3/ČJ-2018-930310-V243 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího z připojeného správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly,

pátrání a eskort č. j. KRPT-255758-67/ČJ-2017-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- podle úředního záznamu ze dne 16. 11. 2017, že v tento den byla provedena kontrola Policií ČR v katastru obce Opava ve společnosti FILSON s.r.o. se sídlem Hloubětín, Praha 9, na ulici Palhanecká č. 14 na odhalování nelegální migrace a odhalování nelegálního zaměstnání osob z třetích zemí. Při této kontrole bylo kontrolováno 13 cizinců, mezi nimi i žalobkyně, která se prokázala cestovním pasem s vylepeným polským národním vízem s dobou platnosti od 6. 2. 2017 do 19. 1. 2018 a délkou pobytu 348 dnů. Bylo zjištěno, že cizinci na území ČR pracují bez příslušného povolení k zaměstnání a byli téhož dne zajištěni a eskortováni k provedení dalších úkonů;
- dne 16. 11. 2017 bylo vydáno oznámení Policie ČR o zahájení správního řízení s žalobkyní ve věci správního vyhoštění z území členských států EU. Na základě shora uvedené pobytové kontroly bylo zjištěno, že žalobkyně nepředložila žádné další doklady, které by ji opravňovaly k výkonu práce na území ČR. Byla přistižena při výkonu pracovní činnosti ve firmě FILSON s.r.o. u výrobní linky při kompletaci výrobků. Lustrací bylo zjištěno, že nemá žádné vízum opravňující ji na území ČR vykonávat pracovní činnost ani vydanou modrou nebo zaměstnaneckou kartu;
- dne 16. 11. 2017 byl s žalobkyní sepsán protokol o výsledku v rámci řízení o správním vyhoštění, při němž uvedla, že do ČR přicestovala dne 10. 9. 2017 mikrobusem přímo z Ukrajiny. Vízum si vyřídila za účelem práce a pracovat chtěla tam, kde budou více platit. Jelikož v Polsku platili málo, přijela 10. 9. 2017 do ČR. Prostřednictvím internetu si našla agenturu s telefonním číslem, na kterém ji dali kontakt na G. I., jemuž také zavolala, a on jí potvrdil, že je pracovní místo v Opavě. Probrala s ním výši mzdy a podmínky práce, nabídka ji zaujala, a proto přijela do Opavy. Nabídl ji 85 Kč na hodinu. Žádné pracovní povolení nemá, legalizaci práce ji přislíbil G. I., jemuž za to dala 4 000 Kč – tyto peníze ji strhl z výplaty. Dostávala od něj zálohy 1 000 Kč. Práci chtěla vykonávat asi do 23. - 24. 12 2017. Obdržela od I. pracovní oděv a obuv, což ji strhl z výplaty, jednalo se o částku 600 – 800 Kč. Nastupovala v 6:00 hod. a práci končila ve 22:15 hod. Nepracovala toliko v neděli, v sobotu občas, ale jen 8 hodin. Denně pracovala 16 hodin a měla 2 půlhodinové přestávky. Práci ji přiděloval a kontroloval mistr na směně. V době konání kontroly cizineckou policií stavěla láhve na pás, které byly naplněny nemrznoucí kapalinou. Na otázku, proč u ní bylo obtížné sejmout otisky prstů, odpověděla, že je má poškozené z chemikálií firmy FILSON. Od G. I. obdržela výplatu jen za měsíc září s příslibem, že výplatu za měsíce říjen dostane až v prosinci a výplatu za měsíce listopad a prosinec obdrží, až pojedou domů. Na otázku, kdo je její zaměstnavatel na území ČR, odpověděla, že G. I., neboť jim dává práci a výplatu;

- dne 2. 10. 2017 byla uzavřena rámcová smlouva o dílo mezi společností FILSON s.r.o. jako objednatelem a společností FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. jako zhotovitelem. Dílem se podle této smlouvy rozumí balící práce, manipulační práce a ostatní práce balení s tím, že zhotovitel dílo bude provádět v objektech objednatele mj. i na adrese P. 302/14 O. – J. a s tím, že dílo bude zhotovitel provádět prostřednictvím svých zaměstnanců nebo prostřednictvím subdodavatelů, které si sám určí;
 - z evidence pracovní doby žalobkyně, že ve firmě FILSON s.r.o. odpracovala v září 2017 14 směn, v říjnu 2017 23 směn a od 1. 11. 2017 do 16. 11. 2017 13 směn;
 - součástí správního spisu jsou dokumenty vydané v polském jazyce – „*Umowa o prace, aneks do umowy o prace*“ podle nichž je žalobkyně zaměstnankyní polské společnosti Pracmax SP. Z O. O od 1. 11. 2017;
 - dne 2. 10. 2017 byla uzavřena mezi společností Pracmax SP. Z O. O jako dodavatelem a společností FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. jako odběratelem smlouva o poskytování příhraničních služeb, v níž jako předmět smlouvy je provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR na základě objednávky odběratele s tím, že dodavatel je oprávněn zajistit plnění této smlouvy prostřednictvím svých zaměstnanců vyslaných do ČR;
 - dne 1. 6. 2017 byla uzavřena rámcová smlouva o dílo mezi společností FILSON s.r.o. jako objednatelem a společností Vidininvest Trade s.r.o. jako zhotovitelem, jejímž předmětem je dílo spočívající v balících pracích, manipulačních pracích a ostatních pracích balení prostřednictvím zaměstnanců zhotovitele nebo jeho subdodavatelů v objektech objednatele;
 - z přípisu Evropské komise ze dne 31. 3. 2017 adresované polské společnosti OVD-TEMYRTRANS SP Z O. O, že v něm bylo reagováno na přípis této společnosti ze dne 10. 3. 2017 s tím, že lze konstatovat, že pracovníci z třetích států zaměstnáni poskytovatelem služeb se sídlem v členském státu mohou být delegováni do práce v jiném státě Evropské unie bez nutnosti pracovního povolení. V tomto přípisu se opakovaně používá termínu „*poskytovatel služeb/zaměstnavatel*“;
 - dne 6. 2. 2018 vydalo Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí KRPT-255758-57/ČJ-2017-070022 o správním vyhoštění žalobkyně.
6. Součástí správního spisu je odvolání žalobkyně podané prostřednictvím jejího právního zástupce ze dne 8. 2. 2018, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního

právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

8. Podle ust. § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání cizince, který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie.
9. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal toliko v mezích žalobních bodů, tak jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2, věty první s.ř.s.
10. Zásadní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobkyně bylo údajné pochybení žalované ve tvrzení, že žalobkyně vykonávala na území ČR práci bez platného povolení a že na její případ neaplikovala ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES. V této souvislosti tvrdila, že je zaměstnankyní polské společnosti Pracmax SP. Z O. O, respektive ROCHBUD SP. Z O. O a do ČR byla vyslána v rámci poskytování služeb v souladu s touto směrnicí v rámci plnění zakázky pro společnost FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o., respektive Vidininvest Trade s.r.o. Podle ust. § 98 písm. k) zákona 435/2004 Sb., o zaměstnanosti je oprávněn zahraniční subjekt vyslat svého zaměstnance do ČR v rámci nadnárodního poskytování služeb. Předpokladem je, že tato služba bude tímto pracovníkem poskytována ve prospěch českého subjektu. K zaměstnání cizince se v tomto případě nevyžaduje povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta nebo modrá karta, která je potřebná k výkonu zaměstnání podle ust. § 178 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně v daném případě vyšlo najevo, že žalobkyně při výkonu práce v ČR byla zaměstnankyní společnosti ROCHBUD SP. Z O. O a společnosti Pracmax SP. Z O. O. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou tyto polské společnosti podle polského národního soudního rejstříku polskými agenturami práce, což nebylo ani v rámci podaného odvolání žalobkyně ani žalobou samotnou označeno za sporné. Svědčí o tom shora uvedené smlouvy o poskytování příhraničních služeb uzavřené mezi společnostmi FORTUNA KAPITAL INVEST s.r.o. a Pracmax SP. Z O. O. Předmět této smlouvy je provádění dokončovacích stavebních prací, balících a úklidových prací na území ČR. Lze tedy souhlasit s žalovanou, že v této smlouvě nebylo dohodnuto provedení díla na konkrétním místě a že samotným předmětem „poskytování služeb“ bylo fakticky vyslání žalobkyně do ČR jako pracovní síly. Předmětem tvrzeného poskytování služeb tedy bylo agenturní zprostředkování práce, což nelze považovat za službu mj. i ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/123/ES ze dne 12. 12. 2006 o službách na vnitřním trhu. Nejednalo se tedy o službu ani ve smyslu žalobkyní poukazované směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 96/71/ES ze dne 16. 12. 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Uvedené unijní předpisy tedy neupravují situaci prokázanou ve správním řízení, kdy žalobkyně byla svým polským zaměstnavatelem vyslána do jiného členského státu EU za účelem výkonu práce jako pracovní síla, avšak nikoliv za účelem poskytování služby. Na tomto závěru nemůže nic změnit žalobkyní poukazovaný názor Evropské komise ze dne 31. 3. 2017, který byl adresován polské firmě OVD-TEMYRTRANS SP. Z O. O, týká se tedy jiné společnosti než těch, které

figurují v této projednávané věci a dává odpověď na možnost výkonu práce cizinců ve státech, které nejsou členy Evropské unie v souvislosti s vykonáváním služeb.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobkyně jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Ze stejných důvodů soud zamítl i žalobu v té části, která směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2018 č. j. CPR-9131-3/ČJ-2018-930310-V243, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byla žalobkyně zavázána k náhradě nákladů správního řízení o správním vyhoštění paušální částkou 1 000 Kč.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. listopadu 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce